

vény teljes hosszában követhető volt egy vékony kavicsos réteg, amely alatt több helyen megfigyelhető volt beásás nélküli leletkoncentráció. E réteg eltávolítása után három, a leletanyag alapján a bádeni kultúrához sorolható sekély gödröt sikerült feltárnunk. A lelőhely feltehetően az út nyugati oldalán, a domb magasabb részén is folytatódik.

Munkatárs: Simon Gall.

A leletanyag a szécsényi Kubinyi Ferenc Múzeumba került.

TANKÓ KÁROLY

32. Becsehely, Alsóerdő-dűlő

(Zala megye) U, R, Á

Régészeti szakfelügyelet során egy újabb lelőhelyet észleltünk az M7-es út 222+550 km és 222+750 km közötti szakaszán, a Borsfa-patak partján, egy alacsonyabb lankán (hatsz. 073). A leletmentést 2003. május 27. és június 17. között végeztük el. Az átvizsgált mintegy 7700 m²-nyi területen 59 objektumot tártunk fel.

A lelőhelyen három korszak emlékegye jelentkezik: zömében a középső neolitikus DVK keszthelyi csoportjához, valamint a rézkori Balaton-Lasinja kultúrához sorolhatók a leletek. Egyetlen gödör, a 17. objektum sorolható csupán az Árpád-korhoz, valamint az 1. és a 3-4. sz. objektumból is kerültek elő Árpád-kori kerámiatöredékek.

A *dunántúli vonaldíszes kultúra* keszthelyi csoportjának idejére datálhatók a lelőhely Ny-i, patakhoz közelebb eső részén feltárt gödrök, valamint egy hosszúház cölöpsorainak a nyoma és a ház DNY-i oldala mellett fekvő gödör. Feltehetőleg egy másik, ugyancsak DVK hosszúház cölöplyukai is előkerültek. Érdekes külön is kiemelni az 5. objektumból napvilágra került, szerpentinéből készült, csiszolt, kettőskónikus kőbuzogány-töredéket, amely szintén a DVK kultúrához köthető.

A *Balaton-Lasinja-kultúra* leletei kerültek elő a lelőhely legnagyobb és legintenzívebb objektumából, a 16. számú gödörkomplexumból. Ebben a kerámiatöredékeken kívül jelentős számú csiszolt és pattintott kőeszköz, pattinték/szilánk és magkő, valamint kanáltöredékek voltak. Kevés állatcsontot is tartalmazott ez az objektum, de ezeket a talaj roncsoló hatása miatt csak rossz állapotban, erősen töredékesen sikerült kiemelni. A gödörkomplexum középső részén egy nagyobb paticsos felületet is sikerült megfigyelni.

Ez a lelőhely a szakirodalomból ismert Becsehely I. és Becsehely II. (Becsehely, Homokos-dűlő) lelőhelyek között fekszik. Itt a neolitikus DVK keszthelyi csoportjának, valamint a rézkori Balaton-Lasinja kultúrájának egy-egy teleprészét sikerült feltárnunk. Ezen népegek leletanyag mindhárom lelőhelyen jelentkezett.

Munkatársak: Tokai Zita Mária, Eke István.

HORVÁTH LÁSZLÓ

33. Becsehely, Cinege-föld

(Zala megye) U

Régészeti szakfelügyelet során észleltük a lelőhelyet az M7-es autópálya 223+450 km és 223+550 km közötti szakaszán.

A leletmentésre 2003. május 22. és 26. között került sor. A humuszolást a 223+450 km és a 223+500 km között kezdtük meg a nyomvonal Ny-i részétől K felé haladva, majd a 223+500 km és a 223+550 km közötti felületen folytattuk tovább. Az autópálya földmunkáinak következtében a nyomvonal a mostani felszínhez képest már mintegy 80 cm mélyen fekszik, így ezen a részen az objektumoknak csak az alját találtuk meg.

A lehumuszolt mintegy 5000 m² felületen összesen 3 objektumot sikerült megfigyelni és feltárnunk, amelyek a terület ÉK-i részén jelentkeztek. Az előkerült kerámiaanyag a középső neolitikus DVK keszthelyi csoportjához sorolható.

A leletanyag alapján feltételezhetjük a párszáz méterrel északkeletre fekvő, 1999–2000-ben feltárt 71. számú, Homokos-dűlő (a szakirodalomban Becsehely II. lelőhely) DNY-i részét sikerült ezen a helyen lokalizálnunk.

Munkatárs: Tokai Zita Mária.

HORVÁTH LÁSZLÓ

34. Becske határa

(Nógrád megye) Pa, U

Büdös tó-hegy: A hegy 335,6 m tszf. magasságú csúcsától északnyugatra, a kis erdőfolt körüli kb. 20×20 méteres területen néhány szilánkot gyűjtöttünk a boronált szántásban. A terület talaja erősen kavicsos (jórészt kvarcit, de előfordul a hidrokvarcit is). A viszonylag kis leletanyagban a cserhádi limnokvarcit mellett jelen van a kárpáti radiolarit, az üveges kvarcporfir, a hidrokvarcit kavics, illetve egy mátrai jellegű hidrokvarcit változat (Gyöngyösoroszi, Döggút). Az egyetlen retusált eszköz egy üveges kvarcporfirból készült szilánkvakaró, a leletanyag a középső esetleg a korai felső paleolitikum idejére keltezhető. A legtöbb lelet a facsoporttól északkeletre, egy kisebb völgyben került elő, noha találtunk egy kvarcporfirpattintékot a tető peremén is.

Feltehetően fiatalabb, talán újkőkori egy kérges obszidiánszilánk és egy patinátlan hidrokvarcit pengetőredék.

Júlia-major: A Galga forrása felett húzódó, ÉNy-DK-i dombhat tetején, a 321 m tszf. magasságú enyhe kiemelkedés és a Becske-Maggyarnándor közti műút közötti részen, a villanyvezeték mentén gyűjtöttünk leletanyagot. A földnyelven vezető földúttól nyugatra, a nem szántott táblában viszonylag kevesebb lelet került elő, ám az úttól északra, a villanyoszlop vonalában, az úttól három méterre egy üveges kvarcporfirszilánkot, innen kb. 20 méterre a műút irányában egy mátrai hidrokvarcitból készült szakóca bázistöredéket találtunk. Ezek mellett még két kárpáti radiolarit pattinték, egy nummuliteszes kovából és két, téglavörös színű hidrokvarcitból készült szilánk érdemel említést.